

Ragnhild Scamell

Εικονογράφηση Michael Terry

Αουτς!

ΑΟΥΤΣ!

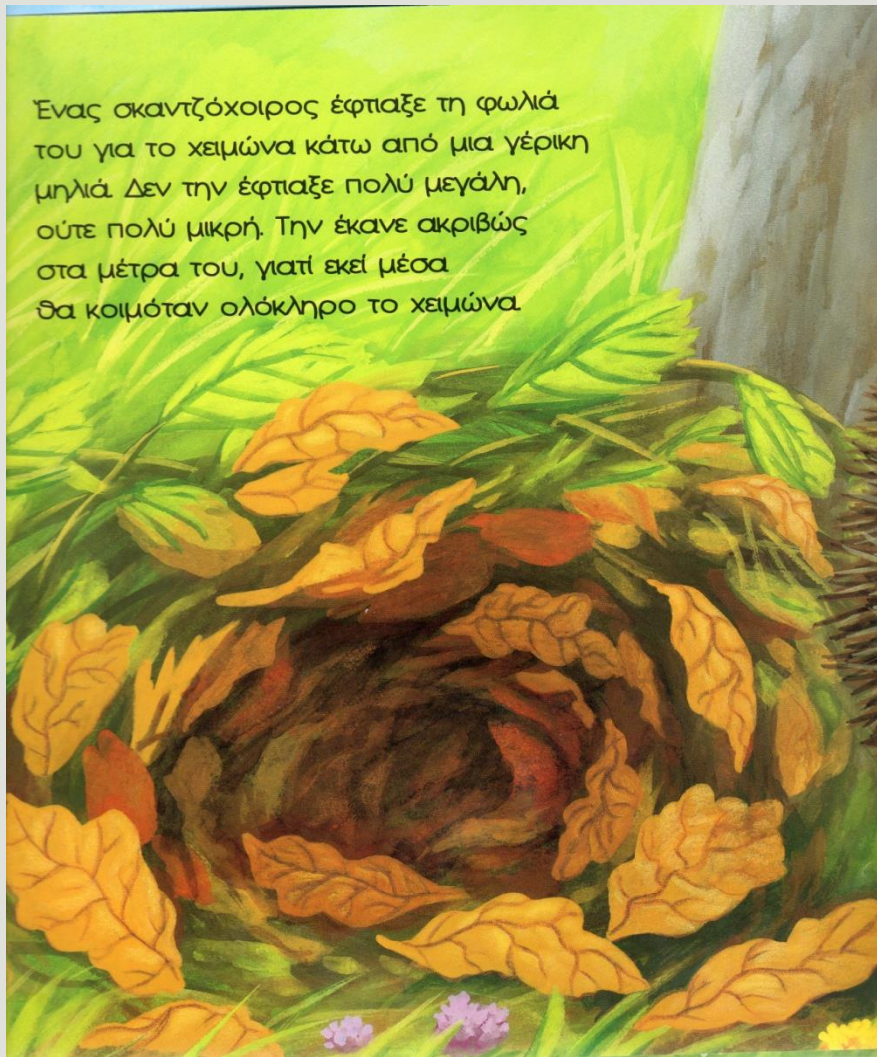
Ragnhild Soameil

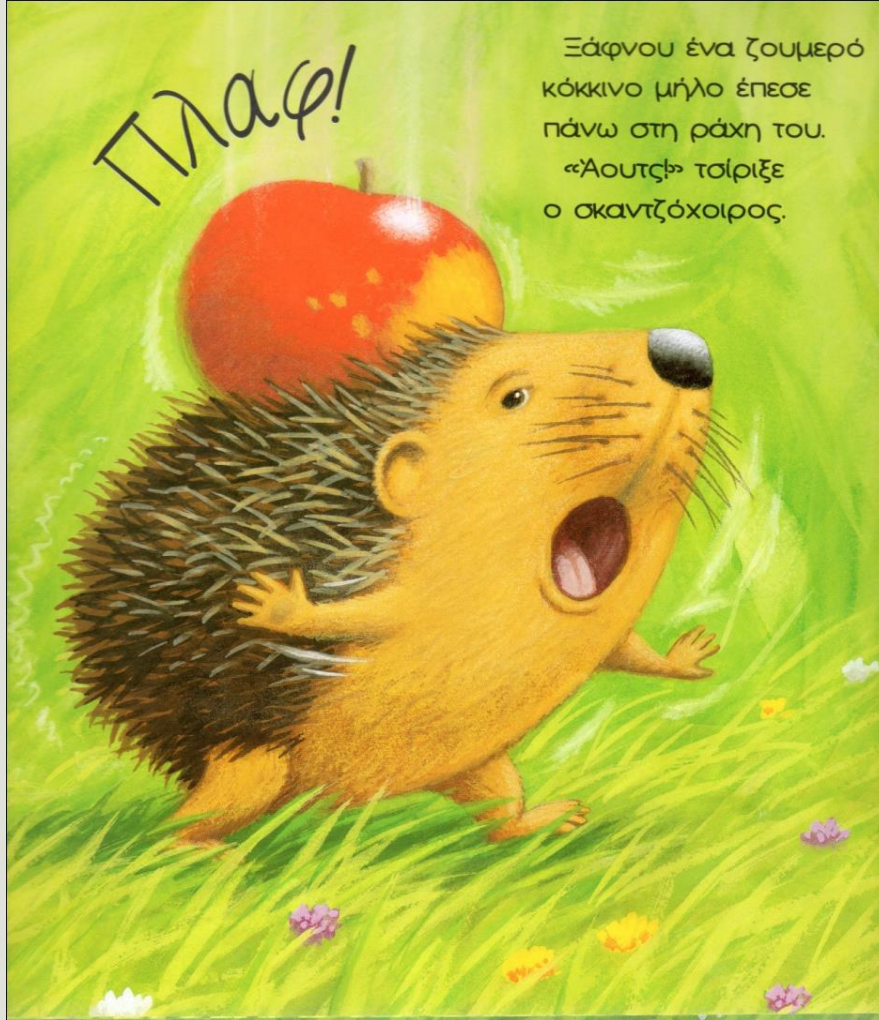

Επιχειρηματίας
Michael Terry

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΣ

Ένας σκαντζόχοιρος έφτιαξε τη φωλιά του για το χειμώνα κάτω από μια γέριχη μηλιά. Δεν την έφτιαξε πολύ μεγάλη, ούτε πολύ μικρή. Την έκανε ακριβώς στα μέτρα του, γιατί εκεί μέσα θα κοιμόταν ολόκληρο το χειμώνα.

Πλαφ!

Ξάφνου ένα ζουμερό
κόκκινο μήλο έπεσε
πάνω στη ράχη του.
«Άουτς!» τσίριξε
ο σκαντζόχοιρος.

Ο σκαντζόχοιρος
κουλουριάστηκε κι έγινε
σαν μια αγκαθωτή μπάλα,
ελπίζοντας ότι το μήλο
θα ξεκολλούσε. Όταν
όμως ξεκουλουριάστηκε,
το ζουμερό κόκκινο
μήλο ήταν ακόμα εκεί.

Προσπάθησε να μπει μέσα στην καινούρια ζεστή
φωλίτσα του. Θα τα καταφέρει; Όχι! Με αυτό το
μήλο στη ράχη του πώς να χωρέσει εκεί μέσα;

Οοχ, Θεέ μου!

Ένας σκίουρος που περνούσε
βιαστικός, με τις χούφτες του
γεμάτες φουντούκια,
σταμάτησε να βοηθήσει.

«Στάσου, μην κουνηθείς! Θα σπρώξω
το μήλο να φύγει» είπε ο σκίουρος.

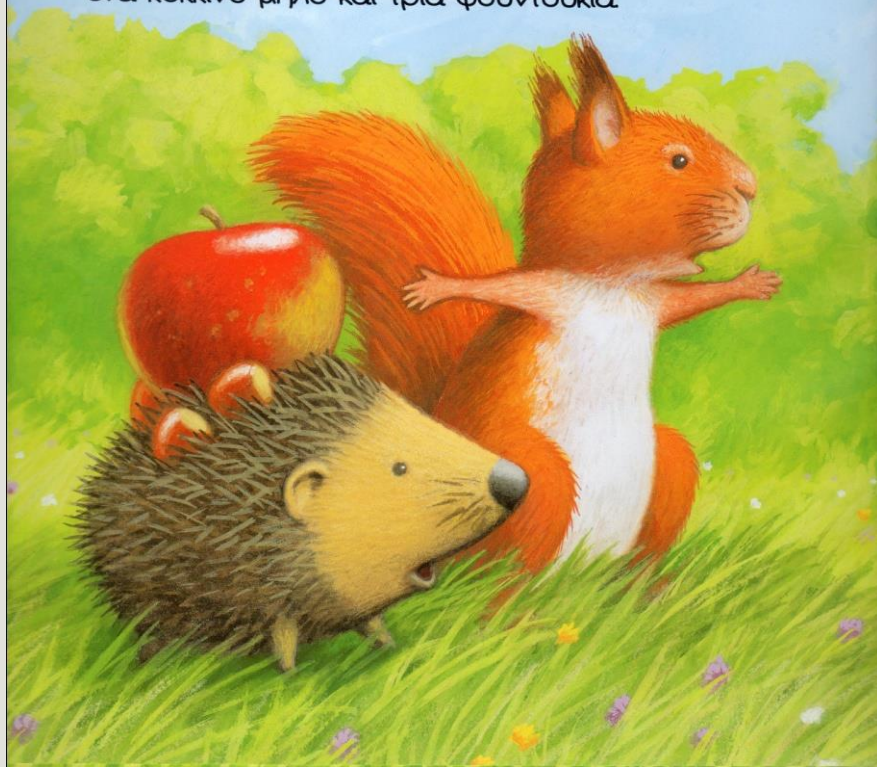
Τραβούσε από δω, έσπρωχνε από κει...

Έσπρωχνε από δω, τραβούσε από κει...

Όμως το κόκκινο μήλο δεν έλεγε να ξεκολλήσει. Και, σαν να μην έφτανε αυτό, καρφώθηκαν και τρία από τα φουντούκια του σκίουρου πάνω στα αγκάθια του σκαντζόχοιρου. Έτσι τώρα, κουβαλούσε στη ράχη του ένα κόκκινο μήλο και τρία φουντούκια.

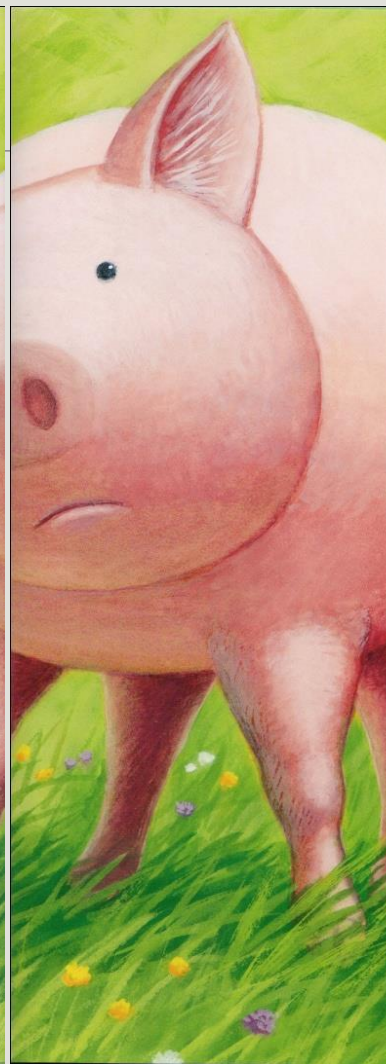
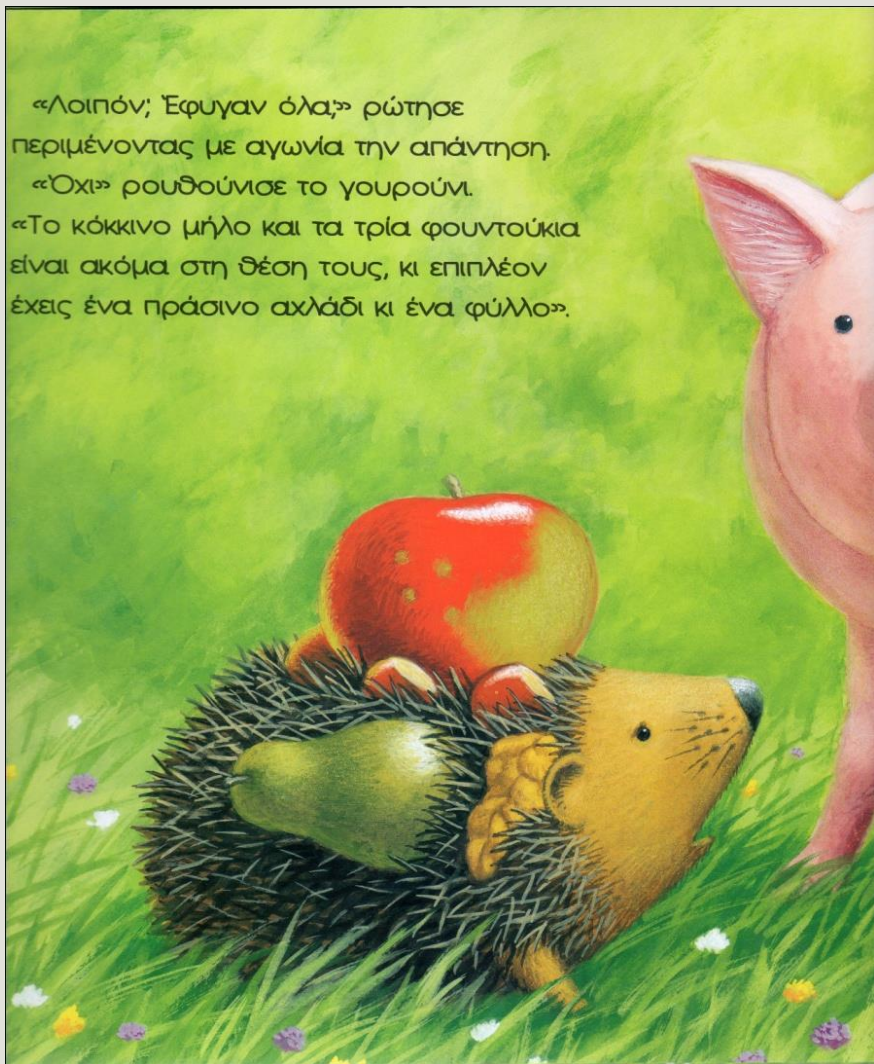
«Καλό μου γουρούμι!» κλαψούρισε ο σκαντζόχοιρος. «Έρχεται ο χειμώνας κι εγώ δε θα χωρέσω μέσα στη φωλιά μου. Τι να κάνω;»
«Να κάνεις μερικές τούμπες» είπε το γουρούμι. «Να κυλιστείς στο έδαφος. Μόνο έτσι θα απαλλαγείς από αυτά που κουβαλάς».

Ο σκαντζόχοιρος
κυλίστηκε χάμω κουνώντας
τα ποδαράκια του
στον αέρα.

«Λοιπόν; Έφυγαν όλα;» ρώτησε
περιμένοντας με αγωνία την απάντηση.
«Όχι» ρουθούμισε το γουρούνι.
«Το κόκκινο μήλο και τα τρία φουντούκια
είναι ακόμα στη θέση τους, κι επιπλέον
έχεις ένα πράσινο αχλάδι κι ένα φύλλο».

Μα, τι είναι αυτό που
ζυγιάζεται ψηλά στον
ουρανό; Ένα κομμάτι
χρωματιστό χαρτί πετάει
ίσια καταπάνω στο
σκαντζόχοιρο, που τρέχει
να φύγει μακριά. Όπου
πηγαίνει ο σκαντζόχοιρος,
από κοντά και
το χαρτί...

...ώσπου προσγειώνεται
στη ράχη του, ανάμεσα
στο μήλο και στα τρία
φουντούκια.

«Αυτό δεν είναι καθόλου
σωστό» γκρίνιαξε ο σκανιζό-
χοιρος απαρηγόρητος.

Πάνω στη ράχη του
κουβαλούσε τώρα ένα
κόκκινο μήλο, τρία καφετιά
φουντούκια, ένα μικρό
πράσινο αχλάδι, ένα
φύλλο δέντρου κι ένα
χρωματιστό κομμάτι
χαρτί.

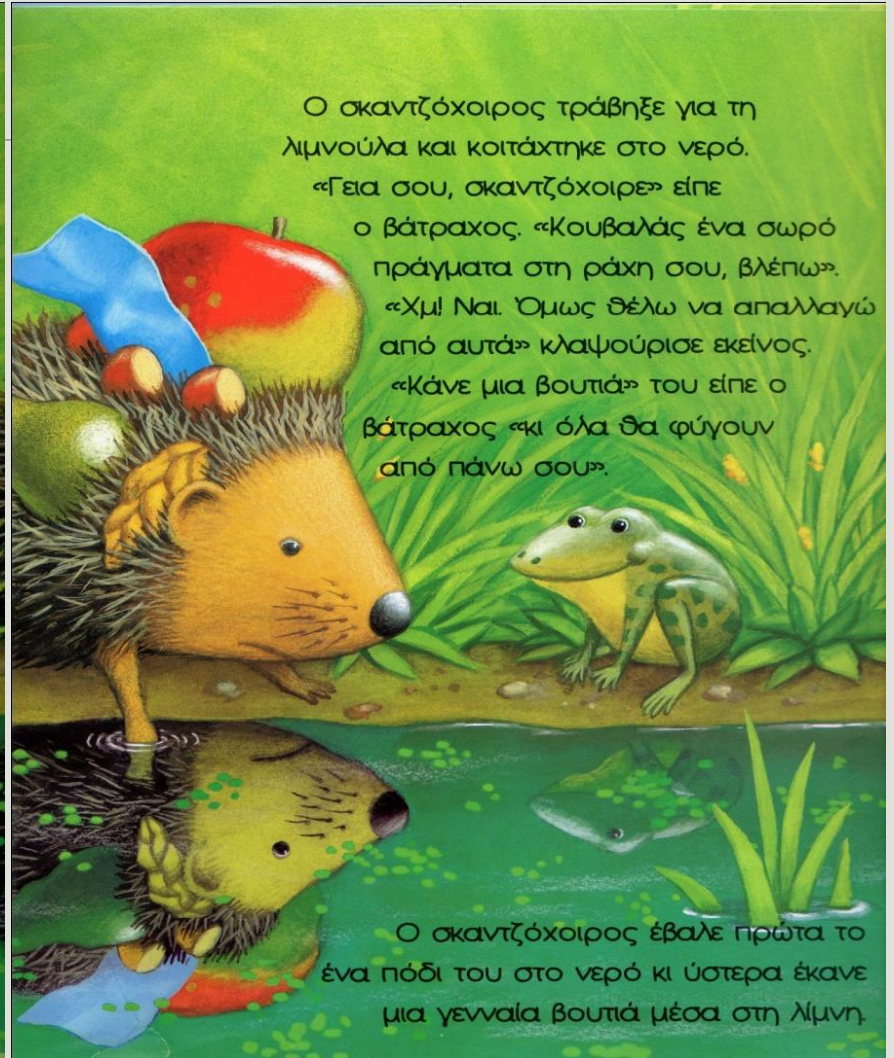
Ο σκανιζόχοιρος τράβηξε για τη
λιμνούλα και κοιτάχτηκε στο νερό.

«Γεια σου, σκανιζόχοιρε» είπε

ο βάτραχος. «Κουβαλάς ένα σωρό
πράγματα στη ράχη σου, βλέπω».

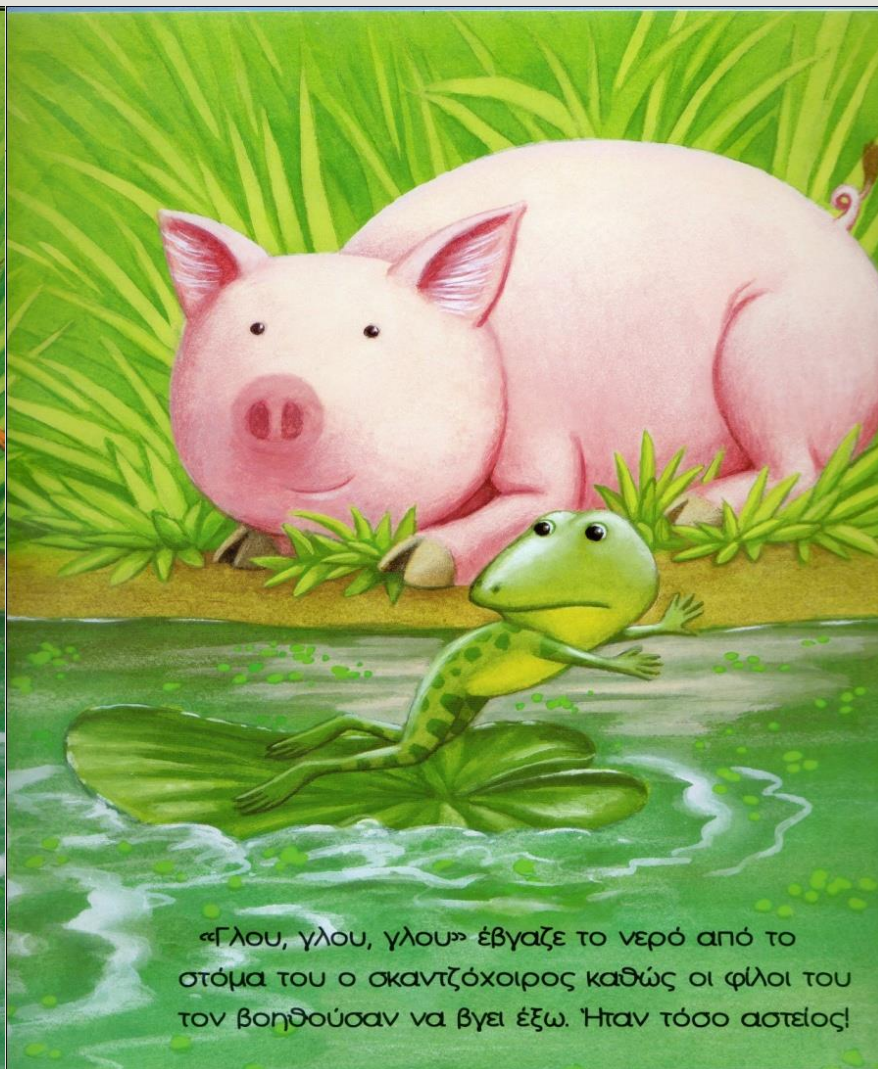
«Χμ! Ναι. Όμως θέλω να απαλλαγώ
από αυτά» κλαψούρισε εκείνος.

«Κάνε μια βουτιά» του είπε ο
βάτραχος «κι όλα θα φύγουν
από πάνω σου».

Ο σκανιζόχοιρος έβαλε πρώτα το
ένα πόδι του στο νερό κι ύστερα έκανε
μια γενναία βουτιά μέσα στη λίμνη.

Πλατς! Ο σκαντζόχοιρος βούτηξε στο νερό
κι ύστερα ξαναβγήκε στην επιφάνεια. Πάνω
στη ράχη του κουβαλούσε ένα κόκκινο μήλο,
τρία καφετιά φουντούκια, ένα μικρό πράσινο
αχλάδι, ένα φύλλο δέντρου, ένα χρωματιστό
κομμάτι χαρτί, αλλά κι ένα ροζ νούφαρο.

«Γλου, γλου, γλου» έβγαζε το νερό από το
στόμα του ο σκαντζόχοιρος καθώς οι φίλοι του
τον βοηθούσαν να βγει έξω. Ήταν τόσο αστείο!

Όμως ο σκαντζόχοιρος δεν
το έβρισκε καθόλου αστείο αυτό.

«Μη γελάτε!» φώναξε όταν στέριωσε
τα πόδια του στο έδαφος. «Μπορείτε
να μου πείτε πού θα κοιμηθώ
εγώ όταν έρθει ο χειμώνας;»

Το γουρούνι, ο σκίουρος κι
ο βάτραχος κοιτάχτηκαν ανήσυχoi.

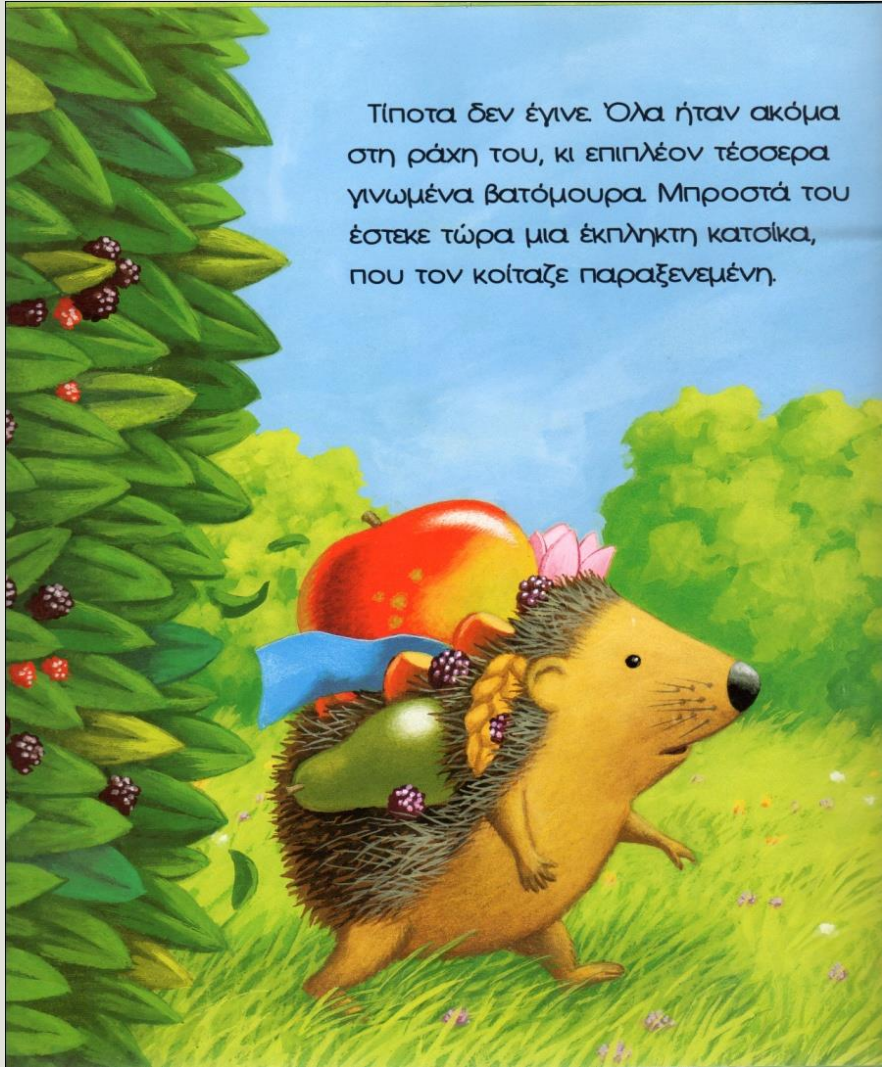

«Έχω μια τελευταία
ιδέα» είπε το γουρούνι.
«Αν χωθείς μέσα σ'
αυτή την αγκαθωτή
βατομουριά, θα φύγει
όλο το φορτίο από
τη ράχη σου».

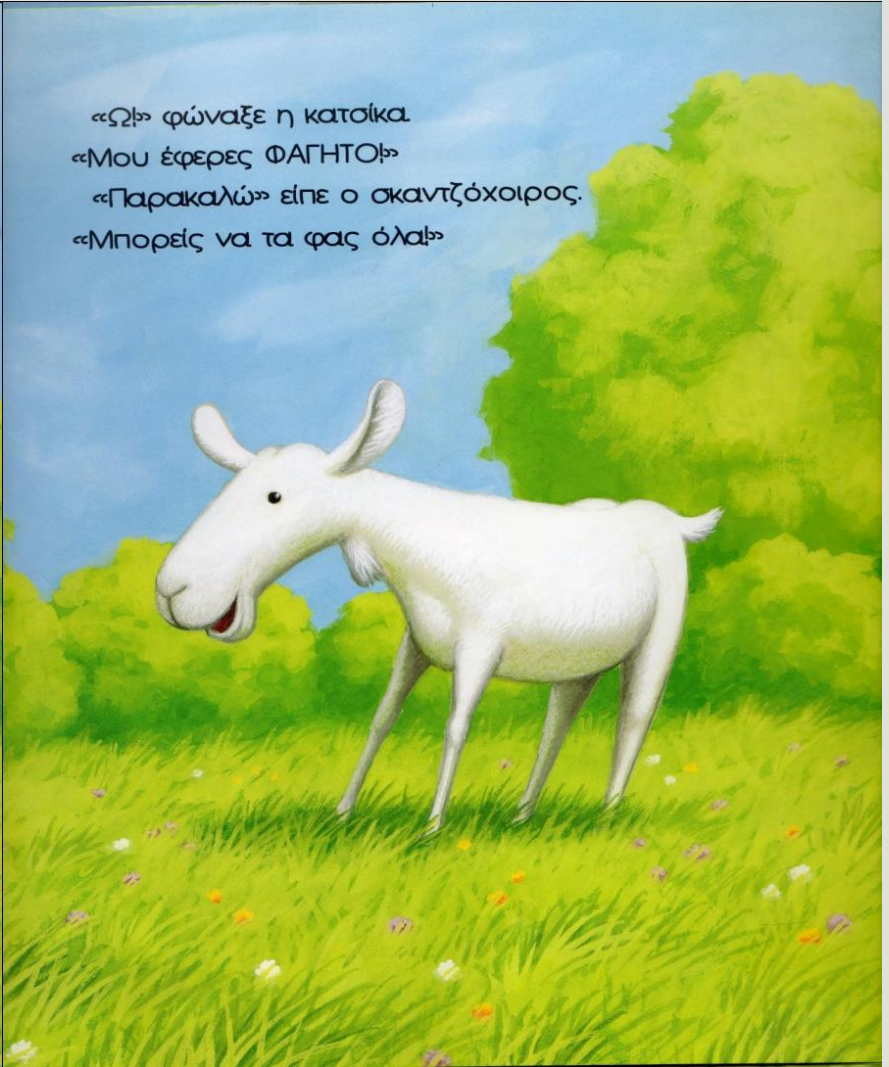
Ο σκαντζόχοιρος
έκλεισε τα μάτια του
και χώθηκε μέσα στην
πυκνή βατομουριά.
Τι να έγινε, λοιπόν,
με το φορτίο του;

Τίποτα δεν έγινε. Όλα ήταν ακόμα
στη ράχη του, κι επιπλέον τέσσερα
γινωμένα βατόμουρα. Μπροστά του
έστεκε τώρα μια έκπληκτη κατοίκα,
που τον κοίταζε παραξενεμένη.

«Ω!» φώναξε η κατοίκα
«Μου έφερες ΦΑΓΗΤΟ!»
«Παρακαλώ» είπε ο σκαντζόχοιρος.
«Μπορείς να τα φας όλα!»

«Γιούπιι!» βέλασε η κατσίκα. Έπειτα έφαγε
το κόκκινο μήλο, τα τρία καφετιά φουντούκια,
το μικρό πράσινο αχλάδι, το ροζ νούφαρο
και τα τρία γινωμένα βατόμουρα. Αντί για γλυκό,
έφαγε το χρωματιστό χαρτί. Το μόνο
που άφησε ήταν το φύλλο,
επειδή είχε πια χορτάσει.

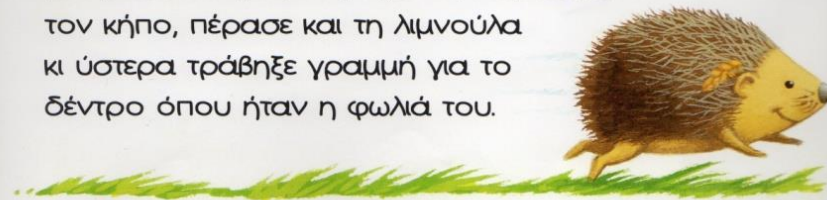

«Ζήτωωω!»

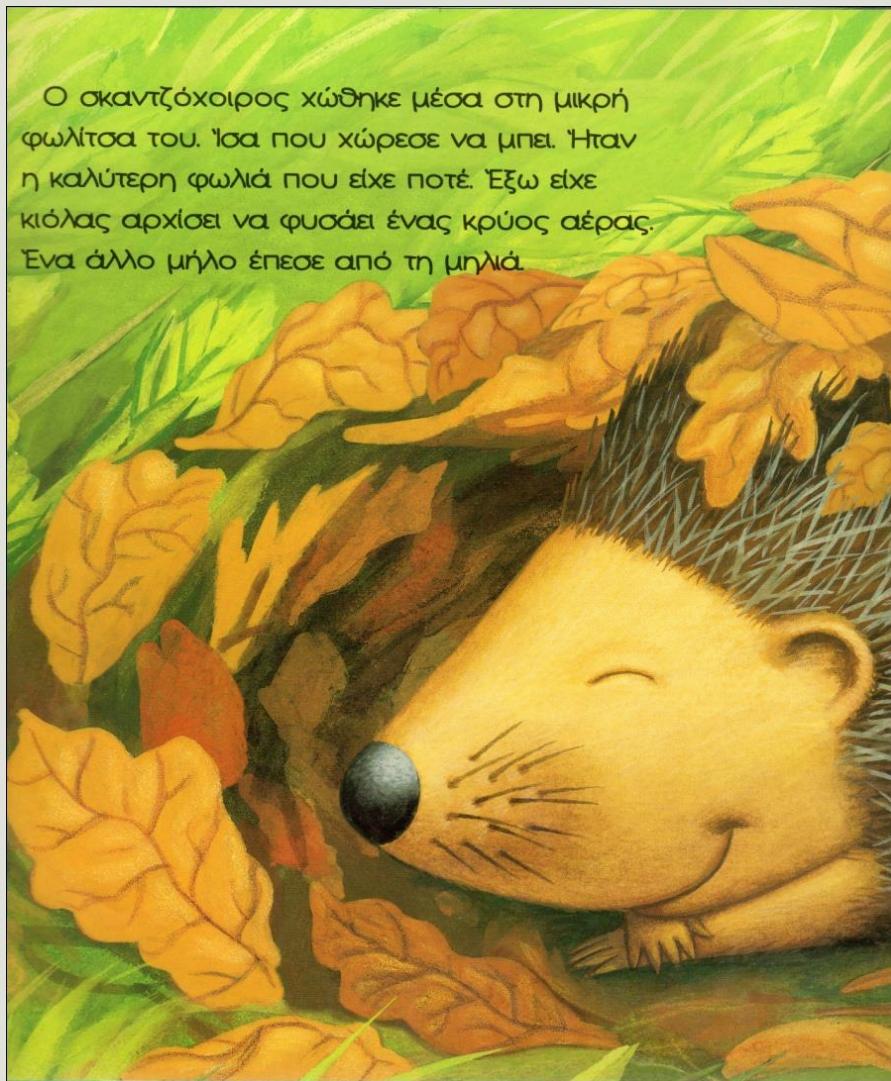
φώναξε
ο σκαντζόχοιρος,
Ένωθε τώρα ελαφρύς
σαν πούπουλο.
«Σ' ευχαριστώ,
κατσίκα» είπε.

Έπειτα άρχισε να τρέχει όσο πιο γρήγορα
μπορούσε. Πέρασε την ξύλινη πόρτα και
τον κήπο, πέρασε και τη λιμνούλα
κι ύστερα τράβηξε γραμμή για το
δέντρο όπου ήταν η φωλιά του.

Ο σκαντζόχοιρος χώθηκε μέσα στη μικρή
φωλιά του. Ήσα που χώρεσε να μπει. Ήταν
η καλύτερη φωλιά που είχε ποτέ. Έξω είχε
κίολας αρχίσει να φυσάει ένας κρύος αέρας.
Ένα άλλο μήλο έπεσε από τη μηλιά.

Όμως δεν έπεσε πάνω
στο σκαντζόχοιρο, που
είχε προφτάσει να χωθεί
μέσα στη ζεστή φωλιά του.
Έκλεισε ευχαριστημένος τα
μάτια του κι αμέσως τον πήρε ο ύπνος.

Για ποιο λόγο έφτιαξε μια φωλίτσα από φύλλα ο σκαντζόχοιρος;
Γιατί έπρεπε να κοιμηθεί;
Τι ήταν αυτό που τον ενοχλούσε;
Πόσα πράγματα κόλλησαν στην πλάτη του;
Τι κόλλησε 1^ο, 2^ο, 3^ο
Πόσα ζώακια ήρθαν να τον βοηθήσουν;
Ποιο ήταν το 1^ο και τι έκανε για να τον βοηθήσει;
Ποιο ήταν το 2^ο, 3^ο
Γιατί ήθελαν τα ζώακια να βοηθήσουν το σκαντζόχοιρο;
Ποιο ζώακι τα κατάφερε στο τέλος;
Τι σας άρεσε περισσότερο από το παραμύθι;

Τι κόλλησε 1^ο στην πλάτη του σκαντζόχοιρου; 2^ο; 3^ο;

Ποια ζώακια τον βοήθησαν; Ποιο ήρθε 1^ο ,2^ο
3^ο ;

